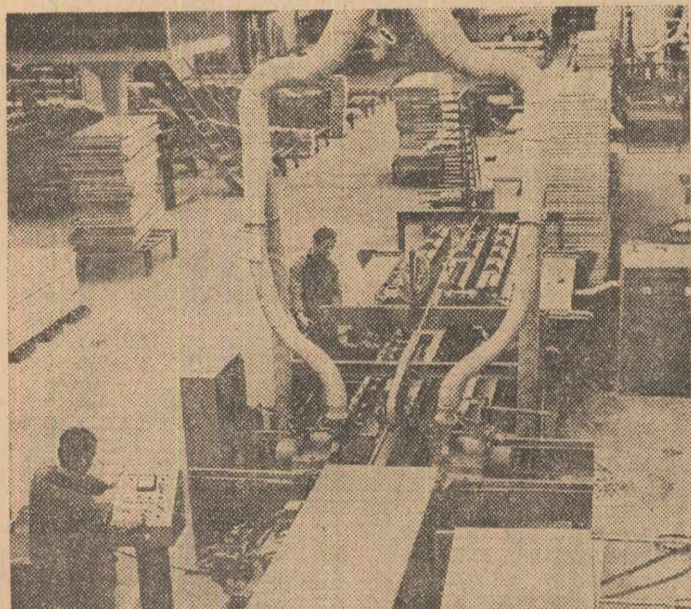

Acordarea distincțiilor de întreprindere fruntașă pe țară în întrecerea socialistă desfășurată anul trecut

ÎNALTA CINSTIRE A HĂRNICIEI, IMBOLD SPRE NOI ÎNFĂPTUIRI

C.I.L. Pipera este una din întreprinderile mari, moderne, în care lemnul capătă valori superioare. În clipă: interiorul uneia din secțiile acestui combinat. Foto: AGERPRES

Cinci întreprinderi din diferite localități ale țării, deosebite ca profil dar unite prin merite deosebite în muncă, au primit simbăta Steagul Roșu și Diploma socialistă pe anul 1969, acordate de Uniunea Generală a Sindicatelor.

Urcind pe cele mai înalte trepte ale întrecerii socialiste, cinci mari colecti-

ve, alcătuite din zeci de mii de oameni ai muncii, au simțit astfel înalta prețuire acordată abnegației cu care au luptat pentru îndeplinirea programului economic elaborat de partid, pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor planului cincinal, în scopul înfloririi patriei, al ridicării bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

Întreprinderea de construcții hidroenergetice-București

Colectivul șantierelor de la Porțile de Fier, izolată cu tovarășii lor de muncă de pe celelalte șantiere presărate de-a lungul și de-a latul țării ale întreprinderii de con-

strucții hidroenergetice București, au trăit ieri clipe emoționante: CONSTRUCTORII MARILOR OBIECTIVE HIDROENERGETICE AU FOST DISTINȘI CU STEAGUL ROȘU ȘI DIPLOMA DE ÎNTEPRINDERE FRUNTAȘĂ PE ȚARĂ PENTRU SUCESELE DEOSEBITE OBTINUTE ANUL TRECUT. Pe lângă depășirea planului cu lucrări în valoare de 165 000 000

lei constructorii I.C.H. au raportat la sfârșitul anului trecut îndeplinirea la termen a unor obiective cum sunt acumările de la Basov și Clucea și punerea în funcțiune cu 64 de zile mai devreme a hidrocentralei Valca. Însăși de pe Argeș-aval. Din punct de vedere al cantităților de lucrări executate, anul 1969

(Continuare în pag. a 3-a)

În centrul preocupărilor cooperăției de consum

Aprovizionarea satelor cu maximă sollicitudine și operativitate

Ne aflăm în preajma unui eveniment deosebit de important din viața organizațiilor cooperatiste: cel de al V-lea Congres al Cooperăției de consum. Convocat pentru 9-10 aprilie, congresul este chemat să facă bilanțul activității desfășurate în perioada care a trecut de la precedentul congres, să stabilească sarcinile perioadei următoare, precum și căile pentru îndeplinirea acestora în cadrul sistemului economiei

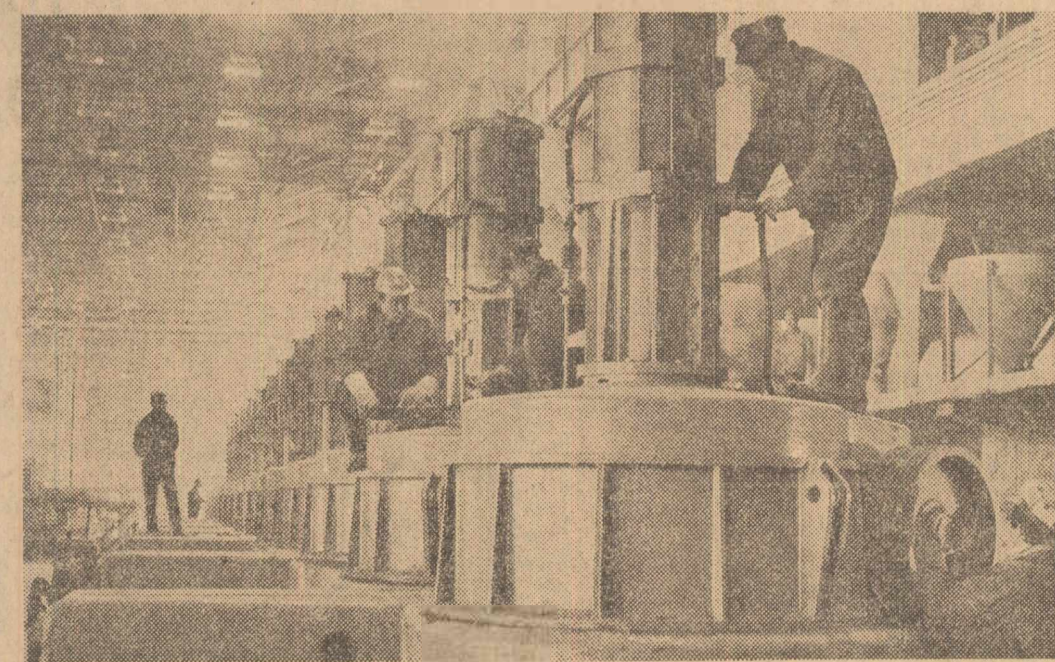
D. Bejan
președintele Uniunii centrale
a cooperativelor de consum

noastre socialiste, cooperăția de consum cuprinde peste 7 milioane de membri. Ea își aduce, an de an, contribuția la sporirea fondului central de produse agroalimentare, la satisfacerea într-o mai mare

măsură a cerințelor de prestări de servicii ale populației din mediul rural, precum și la îmbunătățirea aprovizionării cu mărfuri a satelor.

Urmind cu încredere nestrămutată politica P.C.R., alături de întregul nostru popor, membrii organizațiilor cooperăției de consum, precum și lucrătorii din unitățile economice ale cooperăției, își consacră toate eforturile traducerii în viață a sarcinilor ce le revin din amplul program elaborat de Congresul al X-lea al partidului pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate. Toate acestea și-au găsit o expresie grațioasă și în modul în

(Continuare în pag. a 3-a)

Fabrica de geamuri din Buzău oferă astăzi o dublă imagine: de unitate industrială productivă și de șantier în plină extindere. Primele două linii de fabricație — geamuri securizate și oglinzi — au intrat în probe tehnologice cu un trimestru mai devreme. La celelalte obiective constructorii accelerează ritmul de execuție pentru devansarea termenelor de dare în funcțiune. În clipă: aspect din timpul montării utilajelor în hala de geamuri laminale și șlefuit.

Pe platforma

chimică de la Brazi

A ÎNCEPUT CONSTRUCȚIA PRIMEI INSTALAȚII DE ANHIDRIDĂ MALEICĂ

Pe platforma chimică de la Brazi a început construcția primei instalații de anhidridă maleică din țară. În anul 1971, când lucrările vor fi încheiate, instalația va realiza anual 6 000 de tone anhidridă maleică, substanță utilizată pentru obținerea plastifianților, polimerilor și altor produse chimice de sinteză. Întreprinderea de construcții șantier și montaj Brazi, în colaborare cu beneficiarul, Combinatul petrochimic Ploiești, au luat măsuri menite să ducă la scurtarea termenului de punere în funcțiune a instalației cu aproape trei luni. Între altele, a fost asigurată întreaga documentație tehnică și s-au stabilit soluții noi privind grăbirea ritmului de construcții-montaj (Agerpres)

Dudești Cioplea, zonă socotită în trecut doar ca o periferie a Capitalei a cunoscut în ultimii ani o dezvoltare industrială intensă. În paralel, această parte a Bucureștiului, ca și alte cartiere, a beneficiat de o continuă înflorire urbanistică. În foto: aspect al noului cartier a cărui arie se extinde mereu

DRAGOSTEA PROFESIUNII

George Sbârcea

Făcând mai multe călătorii de culegeri folclorice prin nordul țării, am dat peste săteni, de obicei vîrstnici, de la care am învățat lucruri ce nu se văd ușor. Unul din ei, de pildă, moșneag octogenar, cu ochii vii de nevăstuică și barba imaculată, ca boranșul mireselor, avea obiceiul să-și pună în trebură, cărora trebuia să le găsească un răspuns satisfăcător. Însă moșul care gîndea lung și vorbea scurt, nu era niciodată mulțumit cu lămuririle mele: am luat, se pare, de fiecare dată nota cea mai proastă la probele cărora mai supunea scara de seară. Pe bună dreptate, de altfel, fiindcă răspunsurile sale erau mai convingătoare decît cele date de mine.

În minte că m-a întrebă odată, cu zîmbetul lui ușor zeflemilor în colțul gurii, care este cea mai grea meserie. Cu un aer foarte doct, am încercat să-i explic că sînt multe meserii grele: bunăoară, aceea a pilotului, care din clipa deținerii de sol pînă la aterizare se află la mîna mașinii sale zburlătoare, într-o permanentă alertă; aceea de căpitan de vapor, obligat să stea la pîndă, cu toate cîte știe și poate, de la un uscat la altul, la comanda micului său univers plutitor; aceea a mecanicului de locomotivă, care străbate sute și mii de kilometri de cale ferată cu ochii ațintiți la zăcea spre care se îndreaptă. Și altele la fel, deopotrivă de grele, deopotrivă angajînd atenția, energia, voința omului răspunzător de sine și de alții.

Înfeleptul cu barbă colție asculta și, în timp ce micul zîmbet și accentua ghimpele de zeflemea în colțul buzelor sale mobile punea răbdător dintr-un chioștec de figură. Cînd am dat pe față tot ce aveam în sac, a clătinat din cap, ca unul care știe negreșit mai bine, punînd astfel punctul pe i.

— Cea mai grea meserie e aceea care îți place!

Zăbind surprinderea ce se lăsa pe fata mea, a căutat în dată să-mi argumenteze că, în timp ce meseria care nu-ți place (fiindcă mai sînt și oameni rădăciți pe unde nu se pricepe) o uși înaltă de ai închis ușa locului de muncă, aceea la care ții cu adevărat te preocupă continuu, sînt pînă și noaptea „te învîrte ca puricele în pat”, fiindcă îți frămînji fără oprire mintea cum s-o faci mai bine, și mai bine, și mai bine, tot mai bine!

A fost o lecție, pe care n-am s-o uit cînd și care se cuvine a fi meditată, deoarece trăim într-un secol și într-o societate în care calitatea muncii, în toate domeniile, este unul dintr-obiectivele de căpetenie ale oamenilor. Nu numai ce facem ci și cum facem — mai ales acest cum — are o importanță din ce în ce mai mare. A fi fegat de profesie, a exercita, a o ține cu toată ființa și cu întreaga angajare a personalității în procesele și rezultatele ei de fiecare zi, este una dintre cele mai mari virtuți omenești și cetățenești, care dă prestigiu și dimensiune morală individului, relațiilor sale cu colectivul. Pentru că nu există meserie, ocupație, profesie pe care să n-o îndrăgești atunci cînd o faci cu pricepere și tragere de inimă, și nu există meserie, ocupație, profesie lipsită de însemnătate, odată ce din armonia colaborării tuturor rezultă echilibrul vieții sociale, funcționarea ireproșabilă a organismului colectiv. Iar armonia și echilibrul se obțin îndeosebi prin calitatea activității, prin participarea integrală a omului la ceea ce săvîrșește la locul său de muncă, potrivit cu pregătirea, cu capacitatea și cu năzuința sa spre perfecțiune.

EPILOGUL UNOR ABUZURI

Destituit în sesiunea extraordinară a consiliului popular
pentru căpătuiala pe banii statului

Întrunit în sesiune extraordinară, consiliul popular al orașului Bistrița a revocat din funcția de vicepreședinte al comitetului executiv pe Constantin Ilie. În cuvîntul lor, unsprezece dintre deputați au arătat de ce este necesar să se adopte o astfel de măsură de către consiliul popular.

Ce a făcut Constantin Ilie de a fost nevoie să se intrunească sesiunea consiliului popular pentru a-l înlocui din funcția de vicepreședinte al comitetului executiv? O măsură atît de aspră nu poate veni decît pentru fapte foarte grave, incompatibile cu etica societății noastre, cu răspunderea încredințată în conducerea unui organ local al puterii de stat.

În ciuda încrederii acordate de alegători și deputații consiliului popular, pe care a dovedit că nu știe s-o prețuiască, Constantin Ilie, a căpătuit repede gustul pentru căpătuială. Mult mai repede, de pildă, decît a decurs activitatea sa de gospodărie a orașului. Nu de puține ori, cetățenii și-au

VASILE NASTASE
P. SOLCAN

(Continuare în pag. a 2-a)

MOMENTE

„VEDETE“

Ion Pas

M-a impresionat puternic mărturisirea pe care, un cunoscut actor de cinema și teatru că el cîștigă în cîteva luni, bineînțeles de pe urma filmelor, atîta cît pîrîntele său, miner, n-ar fi putut să realizeze nici în patru sute de ani de trudă în fundul galeriilor. Declarația poartă izul sincerității, nu al cinismului sau al fanfaronadei pentru, cum s-ar zice, epatarea milioanei sale de admiratori și, cu deosebire, fiind bădă înclînat, frumos — admirator.

Spre pîrîntea de rîu a categoriei, încă numeroase, de femei care continuă să se îndrăgostesc de artiștii ecranului, personajul la care mă refer nu este disponibil decît sub forma imaginilor de pe cărțile poștale ilustrate, el căsătorindu-se cu ciușiva ani în urmă (face treaba aceasta pentru a doua oară), cu o și mai reputată interpretă de film care, în co-o prînceasă, cu toate că în vîrstă de numai 37 de ani, astăzi, a mai fost măritată de patru ori. Dar acestea sînt detalii care intră în domeniul actelor de cronici scandaluoase, și nu vreau să mă pun rău cu ei. Partenerii unui altăia în studiouri — dacă nu mă înșel, el e și producător — încă-

(Continuare în pag. a 2-a)

TELEGRAMĂ

Tovarășului LUIGI LONGO

Secretar general al Partidului Comunist Italian

ROMA

Dragă tovarășe Longo,

Cu prilejul celei de-a 70-a aniversări a zilei dumneavoastră de naștere, am deosebită plăcere de a vă adresa în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al comiteturilor și oamenilor muncii din țara noastră, precum și al meu personal calde felicitări frățești și urări de sănătate.

În România sînt bine cunoscute activitatea dumneavoastră neobosită, strîns legată de cele mai importante evenimente ale glorioasei istorii a mișcării comuniste și muncitorești italiene, de mișcarea de rezistență împotriva fascismului, rolul dumneavoastră în conducerea partidului comunist, în lupta pentru împlinirea aspirațiilor de libertate, democrație și progres social care animă masele muncitoare, toate forțele progresiste și democratice, poporul italian.

Membrii partidului nostru dau o înaltă prețuire activității desfășurate de Partidul Comunist Italian, de Comitetul său Central, în frunte cu dumneavoastră — militant de seamă al mișcării comuniste și muncitorești internaționale — pentru unitatea partidelor comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor antiliberale, pentru promovarea unor raporturi bazate pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar, ale egalității și încrederii între partidele frățești.

Pentru comunistii și oamenii muncii din Republica Socialistă România constituie un motiv de reală satisfacție relațiile de prietenie și solidaritate dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Italian. Ne exprimăm convingerea că aceste legături se vor dezvolta continuu în interesul ambelor partide, al cauzei apărării și întăririi tradiționalei prietenii dintre popoarele română și italiană, în interesul depășirii actualelor dificultăți din mișcarea comunistă și muncitorească internațională, al refacerii și întăririi unității și solidarității comunistilor din întreaga lume.

Vă dorim, dragă tovarășe Longo, viață îndelungată și noi succese în activitatea dumneavoastră închinată nobililor teluri ale fericirii și prosperității poporului italian, ale cauzei păcii, democrației și socialismului.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general
al Partidului Comunist Român

Tineri care, în loc să muncească, preferă postura de paraziți

„Copilași dragălași“ de profesie

Două elemente sînt cele care fixează, la un prim contact de cunoaștere, identitatea unui om: numele și profesia — primul individualizînd persoana, cel de al doilea determinînd calitatea sa față de societate, locul dobîndit în configurația socială. poziția cîștigată pe scara ierarhiei sociale.

Ce ați zice însă dacă vi s-ar prezenta cineva al „Sînt cutare, de... pe strada cutare” mai precis, „sînt Aurica Ungureanu de pe strada Agricultorilor 25, flotanță în strada Matei Voievod” sau „sînt Paula-Lucia Dragomir de pe strada Matei Voievod, 58”? Simpla recomandare cuprinde momente — de suspensie penibilă și derutantă de vreme ce nu are oferit ca element de individualizare decît strada pe care locuiește, ca identitate socială tot strada, iar ca profesie „din nou ea! În deosebire, la 22 și respectiv 21 de ani — depășită fiind așadar vîrsta majora-

tului — un tînăr poate spune, „sînt student”, sau „lucrez pe un șantier”, sau „sînt proaspăt inginer”, sau „urmez școala tehnică”, sau „sînt muncitor la o uzină”, sau „sînt vînzător la un magazin”, sau „îmi satisfac serviciul militar”, sau „sînt asistentă sanitară într-un spital” — în sfîrșit posibilitățile sînt infinite și infinite diversificate, fiecare dintre ele — însă creînd ocupația și poziția socială pe care tînărul începe deja să și-o faurească pentru propria lui viață.

În nici un caz însă, la 22 de ani nu poți oferi cu dezinvoluntă informația „n-am nici o ocupație” fără să trezești suspiciune în ochii celorlalți, fără ca reacția „bine, dar de ce?” să nu apară spontan! Nici o minte asezată nu poate admite că pînă la 22 de ani tu te tot bați în stanțele psihice ale alegerii meseriei, dar că pînă să te hotărîți mînlăci liniștit și cu po-

tă din salariul sau pensia părinților, că eu-ul tău interior umbă hai-hui, în timp ce cel exterior consumă din banii alții, pentru întreținerea, că viața nu ți-a suris încă și-atunci... și cauți surusul pe strada Matei Voievod în fața căminului de studenți! Să fim serioși!

Dar cele două domnișoare nu sînt — și de aceea în loc de ocupație și recomandare nu pot oferi decît un orosăp cazier de opt luni închisoare corecțională. Iar dacă am amintit de ele este doar pentru faptul că foarte mulți dintre tinerii care au fost condamnați în justiție provin tocmai din rîndurile celor care sînt fără ocupație.

Lesne de explicat. Acești indivizi trăiesc din banii și truda altora — a părinților, a ru-

PIA RADULESCU

(Continuare în pag. a 5-a)

